

[Dagmar Mørk Jensen]

stemme for SF's. Med hensyn til Socialdemokratiets har vi gjort os nogle overvejelser over den linje, hvori der siges noget om, at DONG A/S' repræsentantskab har tilsluttet sig det, naturligvis ikke fordi vi er uenige, men fordi vi er i tvivl om, hvorvidt det er rimeligt i den forbindelse at fremhæve repræsentantskabets rolle.

Det er dog ikke mere afgørende for os, end at vi agter at stemme for dette dagsordensforslag, men vi gør det altså med den bemærkning, ikke så meget til DONG som til energiministeren, at forhandlingerne ikke alene bør ske ud fra DONG's interesser, men idet man stadig har for øje, at vedvarende energi og overskudsvarme først og fremmest bør udnyttes.

Yvonne Herløv Andersen (CD):

Denne forespørgsel er lagt op på en sådan måde, at det egentlig burde være en dialog mellem ministeren og hr. Riishøj. Den er jo meget vanskelig at tage fat på, fordi det, man beder om, er oplysninger om nogle igangværende forhandlinger, og det ville jo ikke være særlig heldigt, hvis man dag for dag på avisernes forsider kunne følge: hvordan går det nu, og hvem har nu halet en 5-øre i land? Det ville være utrolig uheldigt, specielt da vi har det problem, at vi har et statsligt selskab, der skal forhandle med et privat firma på, som man pointerer gang på gang, et kommercielt plan. Det kan simpelt hen ikke lade sig gøre.

Så det eneste, jeg kan gøre, er at tilslutte mig ministerens redegørelse. Han kom så tæt på, som man kan komme uden at ødelægge de forhandlinger, der er i gang.

Men det er sådan, at jeg hverken fra ministeren eller fra A. P. Møller på Esplanaden har nogen virkelig vigtige informationer, jeg kunne lægge på bordet her. I øvrigt har jeg ikke mødt Mærsk Mc-Kinney Møller dér, men der var en glimrende artikel i Ekstra Bladet forgangen søndag, hvor man kunne følge hans spadseretur dernede fra sin lille Fiesta. Jeg tror heller ikke, det ville være særlig heldigt for de forhandlinger, der er i gang, hvis jeg havde den slags oplysninger. Men det, jeg dog er blevet orienteret om, er, at der ikke skulle være noget til salg hos Texaco, og var der det, så var det nok ikke den danske stat, der blev tilbudt det først.

Jeg vil derfor tilslutte mig Socialdemokratiets dagsorden, som jeg synes er ganske glimrende, og som heller ikke sætter nogen stopklods i

de igangværende forhandlinger, mens hr. Riishøjs er meget omfattende og også meget restriktiv, hvad der ikke er særlig heldigt for det formål, vi skal have for øje. Og formålet er at få mest muligt ud af det for den danske stat.

Behnke (FP):

Det er Fremskridtspartiets opfattelse, at DONG og de andre selskaber, der har med naturgassen at gøre, skal frigøres helt og totalt fra det offentlige. Selskaberne gøres bedst til selvejende institutioner med egen prisdannelse og egen finansiering. Det offentlige skal hverken i form af tilskud eller en asocial afgiftspolitik på fyringsolie blande sig i prisen på naturgassen.

Naturgasnettet er en fatal økonomisk investering for Danmark, og det er jo da heldigvis ved at gå op for flere og flere. Nu har vi gasnettet, og lad os så beholde det, som det er. Lad os bruge vores gasreserver til de kunder, som i dag er tilsluttet, og lad os køre det som en professionel forretning.

Sådan så Fremskridtspartiet gerne at situationen var, men desværre ønskede venstreministeren hr. Arne Christiansen i 1979 at underskrive det, der blev kaldt Danmarkshistoriens største kontrakt, og denne sædvanlige trang til at få sit navn i historiebøgerne betød, at det danske samfund blev ladt i stikken. Siden har milliarderne rullet i naturgasselskaberne.

Vi mener, det skal være slut nu, og derfor vil jeg allerede nu bebude, at Fremskridtspartiet kommer med et egentligt beslutningsforslag om, at naturgasselskaberne bliver frigjort fra det offentlige.

Vi mener, at det så skal være det nye privatiserede selskab, som må forhandle med DUC, Statoil, eller hvem de finder det forretningsmæssigt fornuftigt at lave aftaler med om levering af den gas, de kan afsætte. Det offentlige skal ikke blande sig i de forhandlinger.

Men det går desværre nok ikke sådan. Historien vil næppe få en happy ending. Sandsynligheden taler for, at vores beslutningsforslag alene vil få 9 stemmer. Regeringens ryggrad af udkogt spaghetti vil sikkert heller ikke ved det forslag leve op til parolerne fra 1982 om privatisering og liberalisering, og derfor bliver SF's forespørgsel ubehageligt aktuel igen.

SF er jo ikke kendt for at ville føre samfundsgavnlig politik, men forsøger hele tiden at overgå sig selv med forslag, der kun har en skadelig